

EESTI SKAUT

Sisuks:

Meil olgu alati emadepäev —
nsm. J. Kokla.

Toimetuse juttu.

Pärnu aastakoosolek.

Jamboree — rahvaste omapära näitus —
Sk. H. Michelson.

Skaut on usaldatav — Kollane Rebane.

A. K. kõverpeegel — Jämesäär.

Ule suure lombi — gdr. E. Karik.

Hollandi jamboreel — nsm. R. Kärner.

Kiri poegadele.

Peavanema käsukirjad nr. 10 ja 11.

Teateid malevaist ja gaidlusest.

XVI Aastak. Detsember 1937.

Skautlikku

kirjandust

igas keeles, igalt
maalt t e l l i b
Teile minimaal-
sete hindadega

U.-Ü. „Reka“

R. PAPP & KO.

Tallinn, V. Posti 1.,
telefon 484-44.

EESTI SKAUT

DETSEMBER

Nr. 9 — 1937

XVI AASTAK.

Nskm. J. Kokla.

Meil olgu alati emadepäev!

Jällegi on tulnud emadepäev. Kõikjal üle riigi tuleme kokku aktuseks, et austada vanemaid, eeskätt aga ema. Oleme seda oodanud, mitte just lootusega, et Emadepäeva puhul meie teeneid märkidega hinnatakse, vaid just emade pärast. Emade, kes on alati olnud heade skautide parimad sõbrad ja kasvatajad.

Kuigi väikemees mõnigi kord ema tegevusega ei lepi, eriti kui ta karistada saab, siis sirgudes leiab ta kindlasti, et ka karistused on tulnud talle kasuks. Temast on kasvanud täismees.

Raske on ema olla: aast-aastalt juhtida noore esimesi arglikke tunnetusi elus, juhtida tema arengut nii, et poisist saaks täismees ja tubli eestlane. See kasvatustöö, mida emad oma suurima emarõõmu- ja armastusega teevad, on tihti seotud suurte raskustega. Igas peres pole jõukus majahaldjaks ning vanematel tuleb päev-päevalt rühkida rasket tööd igapäevase leiva teenimiseks endale ja lastele. Seejuures leivamurede kõrval lasub peamine kasvatismure just emal. Teame neid emasid, kes on ohverdanud elu laste eest. Tänumeeles paljastame selliste emade ees pea.

Skautlus on organisatsioon, mis tahab emasid aidata kasvatustöös. Skautlus püüab kujundada inimesi, kes oskavad täisikka jõudes vanemate vaevast aru saada ja tublide kodanikkudena

neid vanadusepäevil toetavad. Tasuda vanemate vaeva ei jõua aga kunagi. Seepärast iga hea skaut, kui tulevane täismees, püüab alati kasulik olla vanematele, et neile kergendada oma kasvatamist.

Olen näinud poisse, kes emadepäeval on täitnud oma skaudikohustuse: teinud emale rõõmu, olles ta vastu kena ja aidates, kus võimalik. Aga taas järgmisel päeval olnud jällegi pahur ja mureks emale. Selliseid poisse skautlus ei salli: õigel skaudil on alati emadepäev. Alati vanemaile abivalmis, alati lohutav. Teistsugused poisid on silmakirjatsejad, kes üldise kombe pärast Emadepäeva peavad, südames aga emast ei hooli.

Skaudile, nagu ütlesin, on alati emadepäev, kuid kord aastas pühendame terve päeva nendele, et avalikult neid austada ja laulda hümne emaarmastusele. Sel päeval ülendatakse aga ka skaute. Neid skaute, kes on end näidanud tublidena, kel on ka koduses elus alati olnud emadepäev. Siis on ka vanematel rõõm näha oma aupäeval tublit poega tublide poiste — skautide — hulgas.

Ja lõppeks: suurimat rõõmu valmistate oma vanematele, täites nende elusihid. s. o. kasvades tublideks inimesteks ja headeks poegadeks. Emadepäeval ning alati püüame ühiselt saavutada seda sihti.

Toimetuselt.

Iga organisatsiooni tegevuses üheks suuremaks ja määravamaks ettevõtteks on oma häälekandja väljaandmine, sest selle kaudu säilitatakse tihe side liikmeskonna ja seltskonna vahel. Häälekandja kaudu viiakse organisatsiooni tegevus ja ideed laiaadesse hulkadesse.

Eesti Skautide Maleval on olnud juba oma häälekandja 16 aastat, ajakirja „Eesti Skaudi“ näol.

Algaastail „Eesti Skaut“ ilmus ajalehena, siis vähemas kaustas ajakirjana ja läinud aastakäigust peale suuremas formaadis värviliste kaantega ajakirjana, mis väärtuslikuks skautlikuks lugemisvaraks igale skaudile, gaidile ja nende häädele sõpradele. Senini ilmus „Eesti Skaut“ 8 numbrit kooliaastas s. o. algas aastakäigu ilmumist sügisel koolitöö algades ja lõppes kevadel koolitöö lõppedes.

Viimasele aastakäigule ilmub käesoleval veel lisaks kaks numbrit (9. ja 10.). 1938. a. 1. jaanuarist peale hakkab „Eesti Skaut“ ilmuma kalendri aastaga arvestatuna; 1938. a. jaanuaris ilmub XVII aastakäigu esimene number. Seda muudatust tingisid mitmesugused asjaolud, eelkõige lugejaskonna vastavad soovid.

Nagu eeltoodust nähtub, on „Eesti Skaut“, vaatamata mitmesugustele raskustele, suutnud sammuda igale eestlasele omase visaduse ja püüdlikusega järjest paremuse poole, tõusu rada. Et senist edu kinnitada ja uusi avarusi võita, on ajajooksul üle kogu vabariigi loodud ja arendatud tihe kaastööliste ning tellimisvastuvõtjate võrk.

Kuna ilmunud aastakäigule kahe lisanumbri (9. ja 10.) väljaandmine tekitab paratamatult ka lisakulusid, siis on see meil teostatav ainult sellekohase seltskonna toetuse najal, kuid eelkõige rohke tellimise näol. Iga tellija, kes enne 1938. a. 1. jaanuarist tellib omale XVII aastakäigu „Eesti Skauti“ ja talitusele tellimishinna ära saadab, (skaudid-gaidid 75 snt. ja teised kr. 1,50) saab tasuta käesoleval aastal ilmuvad 2 numbrit (9. ja 10.), kes aga tellib peale 1938. a. 1. jaanuari, ja soovib saada ka XVI a/käigu nr. 9. ja 10., peab tellimishinnale juurde lisama 25 senti.

„Eesti Skauti“ on võimalik tellida igast postkontorist ja postiagentuurist või otseselt kirjateel talitusest, aadressil Tallinn, Vene tn. nr. 26.

Kohapeal malevates on soovitatav skautidel ja gaididel korraldada ühistellimisi ja need koos talitusele ära saata. Tellimisraha maksta „Eesti Skaudi“ jooksvale arvele nr. 180.

Iga tellimisvastuvõtja, kes enne 1938. a. 1. jaanuari hangib vähemalt 50 „Eesti Skaudi“ aastatellimist, saab väärtusliku auhinna.

Kohapeal malevates on „Eesti Sauti“ esindajateks järgmised tublid skautjuhid:

- Alutaguse skautide malevas —
n.-skm. **Bruns, Paul** „Vikerkaare“
kaupl. Jõhvi.
- Harju skautide malevas —
skm. **Miller, Artur** Olevimägi 1-16
Tallinn.
- Järva skautide malevas —
n.-skm. **Igarik, Edgar** Uus tn. 10
Paide.
- Lääne skautide malevas —
skm. **Jõe, Heino** Haapsalu algkool.
- Narva skautide malevas —
I j. sk. **Korsunov, Al-der** Lootuse
11—2 Narva.
- Nõmme skautide malevas —
n.-skm. **Venno, Karl** Jaama 14
Nõmme.
- Petseri skautide malevas —
I jsk. **Rätsep, Ferdinand** Tartu tn.
1. Petseri.
- Pärnu skautide malevas —
I jsk. **Väina, Viktor** Riia 71 Pärnu.
- Rakvere skautide malevas —
skm. **Priimann, Erik** Priimanni raa-
matukauplus Rakveres.
- Saare skautide malevas —
n.-skm. j. **Hoffman, A. V.** Sadama
7 Kuressaares.
- Sakala skautide malevas —
skm. **Moks, Aleksander** Linnu tn.
2-a Viljandi II algkool.
- Tallinna skautide malevas —
skm. **Suigusaar, Valter** Vene tn.
26. Tallinn.
- Tapa skautide malevas —
I j. sk. **Talve, Ilmar** Ambla mnt.
21. Tapa.
- Tartu skautide malevas —
n.-skm. **Eber, Samuel** Võru 156.
Tartus.
- Valga skautide malevas —
n.-skm. **Saar, Peeter** Tolliamet Val-
gas.
- Võru skautide malevas —
I jsk. **Oja, Raul** Tartu tn. 1 Võrus.

Iga tubli skaut, gaid ja nende sõber tellib endale „Eesti Sauti“ ja soovitab seda ka teistele, sest selle kaudu tutvute skautluse sügavate ja kõrgete eesmärkidega ning ideedega.

Skautjuhtide aastakoosolek Pärnus.

Naõu juba üldiselt teada korraldati skauttegelaste aastakoosolek Pärnus 30. ja 31. oktoobril s. a.

Saabudes Pärnu päev enne toda suursündmust, võisin konstateerida, et Pärnu tegelaskond on palju hoolt ja vaeva näinud selle igakülgeks hääks kordaminekuks.

Kui siis laupäeva hommikul saabusid viimased tegelased, ei olnud enam mingit takistust A/K pidulikuks avamiseks.

Kl. 10-eks on avar Endla saal tungil skautjuhtidest, sõpradest ja kutsutud külalistest.

Mõni minut peale kümnet skautide spaleeride läbi sammuvad saali noorte-

juht kol. Vellerind ja peavanem N. Kann saadetuna kõrgemaist Eesti skautjuhtidest, — prof. Saral'ist, skm. Mitt'ist, skm. Michelson'ist, n.skm. Richard Kärner'ist j. t.

Fanfaari helid kuulutavad kõrgete isikute saabumist. Meeleolurikka pildi pakub lava, kus rivistatud malevate lipud, keskel kõrgendikul rahvuslipp, sini-must-valge. Külaliste hulgas võib silmata linnapead hra Soo'd, maakoolivalitsuse sekretär Leesik'ut, N-K. peastaabi ülemat magister Tedresoo'd j. t.

mide saatmiseks hra. Riigihoidjale, Sõjavägede ülemjuhatajale, Peaministri a. t. ja Haridusministrile ning tervituskiri Bi-Pii'le. Jumalasõna ütlevad pastor Roosvalt ja ülempreester Ümarik.

Isiklikult toovad tervitusi A/K. Pärnu linnapea hra. Soo, maa-koolivalitsuse poolt sekretär Leesik N-K. Peastaabi ülem mag. Tedresoo, Noorseppade vanem hra. Lellep j. t. Telegraafi teel on tervitanud Sk. S. S. liidu esimees ministriabi Skm. E. Madisoo, peagu kõik kindralid ja palju teisi.

Aastakoosolek Pärnus.

Pärnu Sk. S. S. esimehe hra dir. Kõösel'i avasõna järgi lauldakse riigihümni.

Koosoleku rakendus läheb väga libedalt, kuna ka selles suhtes on tehtud energilisi ettevalmistusi Peastaabi poolt. Juhatuse moodustavad suurte kogemustega skautjuhid Pärnu Sk. S. S. liidu abiesimees ins. Geering ja paljude aastakoosolekute juht Skm. Michelson. Sekretäriaati on ettenähtud vastava ala vilunumad jõud eesotsas n.skm. R. Kärner'iga.

Elavate kiiduavalduste saatel kiidetakse hääks Peastaabi otsus telegram-

Kõnetooli asub Peavanem N. Kann, kes peab pikema kõne skautlikust liikumisest, ühtlasi tänades Pärnu tege-laskonda suure hoole ja vaeva nägemise eest.

Peavanema kõne järgi kõneles Noortejuht kol. Vellerind, tuues kõigepealt tervitusi hra. Haridusministri poolt. Omas kõnes noortejuht puudutas noorte organiseerimist ning rõhutades riikliku meelsuse ja rahvustunde kasvatamist. Huvitav ja sisukas kõne võeti vastu elavate kiiduavaldustega. Kõnede järgi oli aastakoosoleku pildistamine ja lõunavaheaeg.

Pärast lõunat jätkus A. K. Rahvamajas, kus kuulati ära malevate aruanded. Ilusamaks silmapilguks koosolekul oli, kus Tallinna maleva aruandes allakriiputati noore meriskautjuhi surma skautlike kohuste täitmisel. Ilma mingisuguse korralduseta A. K. viimane kui üks mees tõusis püsti vaikselt au-avalduks noorele kangelasele. Aruannete andmine koosoleku juhataja energilisel juhtimisel läks väga libedalt — põhimõttel, kes hiljaks jääb — ilma jääb.

Selle järele rutati teistele koosolekutele — n. n. erikoosolekutele — mis asusid teisel (spordi ja kehalise kasvatuse eest oldi hästi hoolitsetud.)

Erikoosolekud pidasid Sk. S. S. esindajad dir. Kõõsel'i meriskaudid master Roos'i, hundipoegade, h u n d u d e, (uusim nimi) master Peikel'i ja skautrühma näitlik koondus diplomeeritud mastri Michelson'i juhtimisel.

Kuna loomulikult igalepoole ei saanud korraga minna — siis lühike ülevaade — saadud muljete järgi, mida sain ühest kui teisest koosolekust hetkeliste osavõtmistega peale Sk. S. S. oma.

Hundipoegade omas, värske diplomiga master selgitas „kümneriigi“ kokkuvõtet hundipoegluse kasvatamisest. Oli üpris kuri, et seni kõik veel ei ole ülelänud diplomeeritud meetodeile. Kuna kogemuste pagas oli väga suur, siis pidi koosolek jätkuma veel teisel päeval.

Merimehed tegid oma tööd vaikselt ja tõhusalt ning pälvisid isegi noorte juhi kol. Vellerind'i kiitust. Skautrühma näitlikul koondusel tehti kõvasti mängu — rivi rusikate püstitamisega — kui ka seljataha panemisega, eeskujuliku võimlemist à la „Hollandi Suurlaager“ meetodil, paugutati ja tehti muid nalju niivõrd — kui lubas kitsas gümnaasiumi saal. Kuid küllap koju minnes, kus iga rühmitusel avarad ruumid — saavad nähtud veel praktilisemalt rakendada.

Sk. Sõprade Seltsi esindajate koosolekul olla pikalt ja põhjalikult arutatud, kuidas senist edukat, majandus-

liku külje eest hoolitsemist ja seltskonna poolehoiu värbamist malevates saaks veel edukamalt läbiviia. Üheks abinõuks olla arvatud, et kõik keskoogi kirjavahetus peaks minema Sk. S. S. kaudu — mitte aga maleva staapide kaudu — sest muidu võivad need jääda kalevi alla.

Pärast kõiki neid tähtsaid ja mitte tähtsaid koosolekuid, istuti „trammile“. Seekord jällegi ikka oma koluratastele ja „sõideti“ paar kilomeetrit eemal asuvasse sööklasse, kus virgad gaidid ja skaudist kokapoisid serveerisid sõduri kõvendatud portse.

Pärast seda oli kiire tõttamine Endla skautide ballile. Eeskojas võis vaid näha ebatavalist aastakoosoleku pilti — poisid „lapivad“ sissepääsuks raha, sest mõni mees oli tulnud seniste A. K. eelarvega — arvestamata, et seekordne A. K. peeti kuurordilinnas. Õhtu oli huvitav ja saal veel rohkem tungil külalistest ja skauttegelastest. Olid ilmunud kõik kõrgemad juhid. Esireas võis istumas näha noortejuhti kol. Vellerind'a, peavanemat Kann'i, prof. skm. Saral'it, siseseekretär Kärner'i, suguharuvanemat hra. Kübar'at koos oma välismaalasest sõbraga ja teisi tuntud skauttegelasi.

Loomulikult eeskava lõpul ei puudunud ka tants. Et suures saalis inimesed võiksid vast üksteisest kaduma minna, siis oli saal poolitatud laudadega. Tantsuosas saalis demonstreeriti kuidas Pärnus kilud karpri mahutatakse. Vastaval kellaajal, kui pidu oli lõppenud järgnes üle paari kilomeetriline huvimatk öökorteris, kus ootasid pehmed voodid, soojad ja mugavad ruumid.

Järgmisel hommikul oli varajane tõusmine, sest tuli sooritada hommikune treening — jalutuskäik linna — skautlikule jumalateenistusele. Peale jumalateenistust Peastaabi delegatsioon astas pärja langenute mälestussambale.

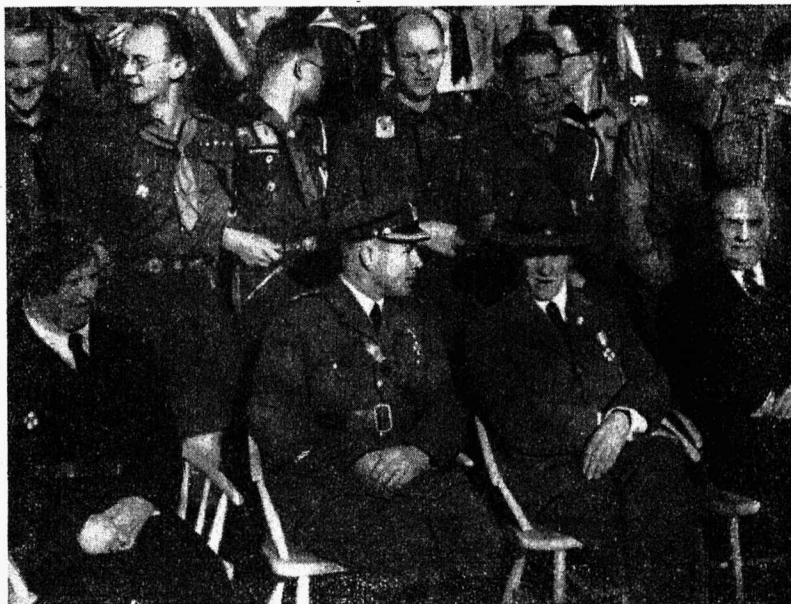
Kl. 11.30 pidi algama erikoosolek uue põhimääruse asjus. Kogunesime päris suur kamp juhte omateada õigesse kohta, kuid et kedagi aruandjaist kohale

ei tulnud, siis läksime varsti laiali. Hiljem selgus, et koosolek oli peetud hoopis kolmandas kohas. Kuid põhimääruse koosolek oli olnud päris tulemusriikas vastavad aruanded olid esitanud parandus-ettepanekuid, mis siis tagasihoidlikult olid läbi harutatud ja leitud, et esitatud projektis on siiski konarlusi, mis tuleks parandada ja täiendada, kuid loomulikult mitte läbimõtlematult.

Pärast lõunat oli pidamisel mastrite-

tis kaal. Viis minutid aega jätkus ka vanemskautidel kokku tulekuks vastavate küsimuste harutamiseks.

Kohe pärast seda oli muidugi jälle uues kohas aastakoosoleku üldkoosolek referaatide ärakuulamiseks. A-sk. Mitt refereeris alalise laagri kohast, mille tulemuseks oli elava vastukaja leidmine nii meeleolult kui ka tegelikkusega ligi 100 krooni näol. Esimesed kahurid olid Peavanem Kann ja Sk. S. liidu abiesi-

Aastakoosolekul Pärnus 30.X.37. Esireas paremalt: 1) Pärnu linnaeapa hra Soo, 2) Skautide Peavanem skm. N. Kann, 3) Noortejuhataja kol. J. Vellerind.

kogu. Kuna ma veel master ei ole (kuigi oleks juba aeg ka minu peale mõelda), siis pidin olema reporteri osas ja hankima informatsiooni asjaomastelt isikutelt. Kuna aeg oli kaunis piiratud ja mastrid niikuinii kuuluvad mitmesse teistesse erikoosolekutesse, kus juba üldküsimused läbi sõelutud, siis koosolek piirdus vaid tavalise oma otsekoheste ülesannete täitmisega nagu aruanded, valimised jne. Tähtsamaks küsimuseks oli üleriikliku masteritepäeva korraldamine, arvatavasti Saaremaal. Ka au-skautmaster Mitt oli pidanud vägeva kõne ühe „arupärimise“ puhul. Igatahes sõnavõtul oli olnud eriti täh-

mees ins. Geering à 10 krooni näol. Noorte Punase Risti ja skautide koostööst kõneles N. P. R. juht hra. Rummo ja maa-skautide organiseerimisest skm. Miller, värskede maleva juht. Referent omas sõnavõttus väitis, et skautlus on täiel määral rakendatav maal. Kui master Suigusaar oma sõnavõttuga on saanud juhatajalt energilise märkuse ja master Priiman, omad sõnad on ära öelnud — võetakse vastu resolutsioonid. Järgnevad lõpp- ja tänusõnad, nii kohapealsetele tegelastele kui ka A. K. juhatajaile ning muile avitajaile kõlab Peavanema ettepanekul vägev skautide hümn, mis tähistab A. K. lõppu.

Peavanem skm. N. Kann asetab Pärnu Vabadussõjas langenute mälestussambale pärja 30.X.37.

Õige pea sellele järgneb omavaheline koosviibimine ning skautjuhid võivad endid lõbustada tantsuga, seekord tasuta.

Lõppkokkuvõte — oli vägev aastakoosolek — ning tänu neile, kes seda korraldasid — eriline tänu aga

minu poolt neile, keda tänukõnedes ei mainitud, eesotsas tubli Pärnu maleva juhiga.

Järgmine aastakoosolek tuleb Peastaabi korraldamisega Tapal, kuna Narva poisid aumehelikult loobusid Tapa kasuks.

T. et Ulite.

Jamboree — rahvuste omapära näitus.

Mis oli meie jaoks õpetlikku Hollandis ülemaailmsel Jamboreel?

Süvenedas jamboreel esinevate rahvaste all-laagrite s i s u s t u s e s, võime jamboreed küll õigusega nimetada rahvuste omapärasuste näituseks.

Iga rahvus pakub oma laagri püstitamise ja sisustamise kaudu peale skautlikkude, eluliste oskuste ja pioneeri-

kunsti ning köögisisustuse, esijoones just ülevaate selle maa omapärasustest. See ongi suurlaagrite kandvam väärtus mitte üksnes noortele, vaid igale külastajale.

Siin võib öelda, et maailm on silme ees. Arvatavasti pakub rahvaste oma-

pära laagrites jamboreel ka meie lugejaile erilist huvi, mispärast katsuks mõningate joontega tabada üksikuid iseloomustavaid momente allaagrite sisustusest selles järjekorras kuidas osutus võimalikuks tutvumine laagritega.

Austraalia laager on vast kõige huvitavamaid kogu jamboreel; sissekäiku sümboliseerib väravakohal hiigla Austraalia maakaardi reljeef, mille all hüppava känguru reljeefne kujutis, isegi värava eest läbistuv tee on ristitud känguru tänavaks; samas näeme täis- topitud hiigelsisaliku taolisi roomajaid telgi puude küljes; noored on agaralt ametis riidest suurte „kilpkonnade“ valmistamisega, et laagrit veelgi enam sisustada; näeme ka bumerange, suured todemnahad ja mis eriti tähelepanu väärib, see on eeskujulik kõõgi korraldus salga süsteemis, kusjuures iga laud ja asetuskohd on valmistatud peenikes- test keppidest ilma ühegi naelata, vaid nõõridé abil kohapeal. Kõige selle juures väljendub rõõmus töömeeleolu kõikjal.

Inglise laagreid on kõikjal. Neid on siin ka üle 8000 noore. Need ei paku erilist muud peale oma lihtsuse ja sisemise kindla tööjaotuse, kogu 8000 poissi on jaotatud 8 liikmelisteks salkadeks, seega 1000 salka, kes omavad oma ette kõõgid ja tööjaotuse. On ju inglased tüübilised skaudisüsteemi esindajad salga töö süsteemis. Isegi hiigla väravad ja kõik seadeldised lattidest ja keppidest on püstitatud köidiste abil ilma ühegi naelata. Head pioneerid.

Prantsuse laagrites torkavad silmi kõikjal hiiglasuured „paberist rukkililled“. Neil on palju igasuguseid puust nikerdusi, todemkeppe ja aiad on moodustatud „nõõrkettidest“, nii umbes meie tuletõrje nõõri kokkupaneku viisil.

Tšehhid erinevad väikeste nelinurksete püramiid-telkidega, mille alumine osa koosneb puutahvlistest. On märgata ka rohket spordivaimu, vabal ajal on poisid n. ü. treeningdressides ja kõikjal teotsetakse kas käsipallimängus või võimlemises. Tuntud sookolite kool avaldab oma mõju.

Rootsi laager on lihtne ja korrapärane. Nende peavanem prints Gustav Adolf elab kogu aeg poiste juures laagris, tegevus areneb rahulikus tegevuses. Lõkketulel aga üllatasid nad rootsi võimlemissüsteemiga, näidates suurepärase naljanumbrina, kuidas ei pea võimlema ja missuguse hiilgava täpsuseni võib areneda aasta kestel.

Šotlasi on laagris vist ligi paartuhat. Uhked poisid seelikutes, 50 pealine torupilli orkester haarab kõigi tähelepanu ja 2000 rahvatantsija esinemine jättis küll haruldase mulje.

Poola laagri värav on efektne oma rahvuslippude ja värvide säras. Telkide haruldane korrapärane „rivi“ ja puhas sisustus jätab mulje kõvast välisest distsipliinist. Lipumastiks oli ehitatud torn, laagri keskel lõkkepaik ümbritsetud valgete kividega.

Taani laagri uhkuseks on nende 1924. a. Jamboree pärandus — hiigla loomanahk todemina, millel tuhandeid autogramme, millest oma käega üle kirjutanud autogrammi lord Baden-Powell. Meie näeme siin palju elurõõmu. Vastuvõtul korraldasid nad eesti skautide esindajale erilised ovatsioonid, mis näitab nende rahva suurt sõprust meie vastu.

Rumeenia laagrit kaunistab piltide ja plakatite rohkus, ka näitus on teoksil.

Belgia laagrivärav on kirju igasuguste rahvuslike vappide ja sümbolite kujutistest, todemite rohkus, näit. „Dšungliraamatus“ esinevate tegelaste kujutised, igasuguste loomapeade, hüppavate oravate j.n.e. näol. Ei puudu ka suur indiani telk.

Hollandi kui Jamboree peremees ise on oma allaagrite alla võtnud hiigla maa-alad. Palju sarnasust inglasega. Eriti silmatorkavad poiste omavalmistatud lattidest ja nõõrist kaks hiigla vaatetorni, milledest üks oma kellaga kujutab laagri raekoda.

Luxenburg on tugevasti esindatud. Kõik poisid teevad võimlemisharjutusi esinemiseks. Nad kannavad kõik

halli mundrit, sarnanev meie noorkotkaille. Todemite ja puukaunistuste rohkus.

Jugoslaavia laagri keskel asuvas indiaani telgis asub hiigla maal nende noorest kuningast Peeter II, kes on pildil skaudi mundris.

Soome laager on armas paik, nendel on ka oma väike näitus, kus ei puudu odad, kettad, naelkingad, suusad, pussid, kirjandus j.n.e. Keskel süm-

raid kannavad ka nende naabruses asuvad 5 esindajat Saba saarelt.

Mexiko laagri haruldaste vaipadega kaunistatud väravad on kenamaid ja omapärasemaid kogu suur-laagris, nende maa nimetus on värava kohta koostatud rahvus-võõdest.

Jaapani laager tõmbab enesele suurt tähelepanu värava postide otsas lehvivate hiigla värviküllaste „lohedega“, mis lehvivad lippudena, samuti näeme

Grupp Hollandi Jamboreest osavõtjaid enne ärasõitu Tallinna sadamas „Vasa“ pardal. Keskel: Peavanem skm. N. Kann.

boliseerib alusel katkine vene „Kalevala“ loost. Siin tunned kui omaski kodus.

Soome kõrval on Hiina laager. Kirjud paberist õhupallid väravas; demonstratsioon „hiilgava kirju koletisega“, see maotoline suur kirju lina kohutava eluka kujutisega on kahel poisil ülepea ja demonstreeritakse trummi pörina saatel oma rahvatantsu. Muidu korrapärane sümpaatne laager.

Egiptuse laager on meie laagri üle üsna läheduses. Hiigla laiaäärtega õlgkübaratega tõmbavad nad endile kõikide tähelepanu, samasuguseid küba-

siin rohkesti rahvuspäraseid kaunistusi ilulaternate, lehvikute ja hulgaliste käsitöö ürituste kaudu. Telgid on püstitatud bambuskeppide abil.

Norra laager, milline asub meie naabruses Leedu kõrval, tõmbab omale tähelepanu hulga väikeste rahvuslippudega, samuti torkab silma roheline lipp tuntud „Otto Sverdrupi“ rühma sümbolina.

Portugaali laager on ehitatud rohkelt kirevate lippude ja ilulaternatega.

Kus aga kirevus ja värviküllus eriti silma torkav, see on Suur Amee-

rika laager. Siin on rahvuslippude meri, kõikjal kirevad heledad, peamiselt punasevärvilised lipud: mugavust tõstavad väljakule püstitatud hiigla vihmavarju taolised ulualused, n.ü. kohvilauad. Aga nende hiigla näitusetelgi sisustus pakub suurepärase ülevaate nende kultuurilistest saavutistest. Vastuvõtu puhul pakkus indiaanlaste tants ja nende vägev orkester meeldivaid vahepalasid.

Meile väga külalislahkete naabrite leedulaste laager pole unustanud näitust püstitamast rohkete rahvuslike kude käsitöö saavutistega; eriti meeldiv on suur hiigla reljeef maapinnal liivast ja samblast: suurtüki toru ühel pool, teisel skautluse suunanäitaja. Isegi Baden-Powell on öelnud selle kohta, et suurtükkide hävitamisest üksi ei piisa, vaid ka taeva all lendavad „suurtükid“ tulevat kaotada. Eks ole selles suurmehe pool huumoorikas väljenduses palju tõtt tänapäeva maailmas rahuprobleemi hvides.

Hollandi Ida-India, see hol-

landlaste au ja uhkuse kehastus, on kaasa toonud materjali ja püstitanud hiigla ulualuse bambusest, mis kujutab näituse ja vastuvõtu telki. Teed pakuti siin bambuspilliroost valmistatud top-sidest.

Ka Poola laagri külalislahkusel pole piire. Eeskätt nende korrapärase telkide rajoon hea pioneerioskuste väljendusega telgi sisustuses ja laagri ümbruse kaunistamises laseb oletada tusedat praktiliste oskuste tunnust.

Nende hea orkester, lauljad ja rahvatantsijad väärivad tähelepanu.

Ungari laagri omapäraks on käsitöö esemete rohkus. Nendel on omapäraseks huvialaks plaksutamine omapärase nakkpiitsadega — sport.

Meie vastas asuv Armeenia on laagri värvasse seadnud tõusva päikesega mägede vahelt, s. o. lootus tulevikule.

Ikka huvitavamaks ja õpetlikumaks muutub „rändamine“ siin suures rahvaste peres.

K. M—n.

Skaut on usaldatav.

Skaudi I seadus.

Lõkketuli. Päevatöö on lõppenud ja kõik poisid on kogunenud lõkketule ümber. Tantsiskleavad ning soojendavad tulekeeled loovad müstilise ümbruse. Öhtu kavas oli mõtteid vahetada skaudi esimesest seaduse täitmisest. Hulk aega poisid istuvad igaüks endasse süvenenult koondades mõtteid elamusist skaudina.

Vaikuse katkestab Ants. „Kevadepoole talvel koolis, tekkis V ja VI klassi poiste vahel „Hispaania“. Vahetunni lõppemisel, VI klassi poisid tungisid V klassi ja tegid seal madinat. V klass pidas südilt vastu ja lõi VI-aid taanduma. Lahing jätkus koridoris. Tea kuis juhtus, aga kindlasti lahing vaimustuses, minu pinginaaber Liivalepp „paitas“ joonlauaga ühele VI kl poisile, nii õnnetult üle näo, et sel palest hakkas verd nurguma. Selline nähe loomulikult mõjus paugu pealt lahingule ja poisid taandusid igaüks oma klassi.

Ei läinudki kaua, kui direktori kurja ennustav nägu ilmus klassi ja kurjalt põrutas: „Kes lõi?“ Terve klass vaikis. Siis äkki direktor põrutas minu peale, „Aru-

välja! Sa oled skaut ja pead ütlema, kes on süüdlane?“

Meenus, et olin töötanud talitada skaudi seaduste järgi. Skaut on usaldatav, skaut on ka sõber, ning oma klassi kaaslast ära anda — milgil tingimusel ma ei tohi — siis oleksin äraandja. Mida oleksin ma pidanud tegema?“

Maks arvas, et Ants oleks pidanud kindlasti Liivalepa ülesandma, sest teist lüüa ikka ei tohiks, pealegi nii, et veri väljas.

Elmar ütles, et tema oleks lihtsalt öelnud: „Momendil, kui laksatus käis, oli tema vaadanud teisale“, mille peale Jüri arvas, et siis oleks Ants just eksinud esimese skaudi seaduse vastu, sest skaut ei valeta ja mis Maks arvasse puutub — siis tõsi, lüüa ei tohi, kuid peame vaatama asja mitmest küljest. Esiti VI-ad olid ise tüli põhjustajad ja kui seal midagi juhtus — siis mitte ettekavatsetult, vaid lihtsalt võitlusmeeleolus. Karl, kel samuti juristi kalduvused kui Jüril, oli arvanud, et juurdluse algus ei olnud õige. Direktor oleks pidanud küsima Antsult, kas

tema seda tegi, mitte aga, kes seda tegi?

Lõpuks Ants selgitas olukorra lahene- mist. Ta oli vastanud direktorile. „Tean, kes seda tegi, — kuid ära anda oma koolivenda ei ole skautlik tegu. Loodan, et süüdlane ise end Teile esitab.“ Kõik poisid olid päri Antsu talitusviisiga, pealegi kui ka direktor oli sellega päri olnud, nagu Ants seda hiljem mainis.

Peeter teadis jutustada üht-teist juhtumit, kus temal kui skaudil tulnud endaga võidelda.

Isa oli töö juures vigastada saanud ja haigemajja viidud. Sõna toomise silmapilgul ei olnud ema kodus, kuid pidi iga silmapilk tulema. Teades, et ema ruttu ärritub ning pealegi põeb südamehaigust ei tohi tema sellest teada saada, vähemalt nii kiirelt. Ta pidi emale valetama, et isa oli vahepeal kodus käinud ning tõtanud rongile, et sõita teise linna, kus tuleb vabriku poolt masinaid üles seada. Vahepeal oli ta jooksnud haiglasse, kus selgus, et vigastus ei ole tõsine ja isa juba järgmine päev koju lastakse.

Elmar arvas, et Peeter on siiski eksinud. Mis oleks siis olnud, kui isa oleks nii raskelt vigastada saanud, et oleks pidanud surema ja ema ei oleks siis tema-ga üleüldse enam kokku saanud.

Peeter kaitses end süüilt. Olukord ei võimaldanud temale teist pääseteed, et mitte ärritada haiget ema.

Siis segas rühmajuht end vahele ja ütles, et Peeter on siiski õieti talitanud, oma südame hääle järgi. Kuigi temal ei olnud olukord selge, võttis ta selle mitte kõige halvemast küljest ja nagu hiljem selgus, oli ta talitanud õieti. Ise mitte täis selgusel olles olukorrast, oleks ta võinud haigele emale väga palju halba teha, kui isegi mitte kõige halvemat. Et talitada skaudina, pead kõige pealt püüdma selgusele jõudma olukorrast ja tagajärgedest.

Edasi jutustas rühmajuht ühe juhtumi oma skautlikust tegevusest. „Kui asutasin salga, oli üks algaja tulnud tema juurde — ning öelnud, et ta veel kindlalt ei tea lubada, kas ta hakkab skaudiks. Ta ei teadvat, kas suudab täita töotust ja seadusi ja elada nii kui peab skaut? Järgmisel koondusel, nädala pärast oli tulnud see algaja tema juurde ning öelnud, ta on otsustanud hakata skaudiks ja püüab elada skaudina. Mida arvate teie, poisid, kas tema siiski ei oleks pidanud otsustama kohe?“

Jukul oli kohe vastus valmis. „Skaudil ei tule kaua mõelda, vaid kohe otsustada paremuse üle, käesoleval juhul skaudiks astumise kasuks.“ Kuid Karlil olid teised mõtted, „et parem on mitte ülepeakaela otsustada, vaid järgi mõelda, et hiljem ei tuleks kahjatseda. Peeter tähendas omalt

poolt, et inimesed sageli loobivad sõnu kergel käel, käesoleval juhul see algaja oli kindlasti talitanud õieti, kui ta võttis mõtlemisega, et veenduda, kas ta suudab täita töotust, koos sellega seadusi. Sellisest poisist kindlasti peaks saama tubli skaut“. Siis rühmajuht ütles, et see algaja oli olnud Eerik.

Kellelgi ei olnud enam öelda midagi: kõik tundsid meie Eerik'ut.

Elmar tuletas meelde, et viimasele matkale oli pidanud Eerik kindlasti tulema kaasa. Pealegi oli tema peale lasunud toidustaja ülesanded, kes pidi hankima kaasa võtmiseks toidukraami. Kuid tulemata jäi nii Eerik kui ka toidukraam. Juku oli veel ikka kuri tema peale ja nõudis, et ta kindlasti rühmast välja heidetakse. Siis astus aga Karl välja Eeriku kaitseks. „Poisid, teie kõik teate, et Eerik on tööl pagari juures ja peab seal töötama õõseti. Peremees oli teda laupäeval vabastanud töölt, et võtta osa matkast. Ta oli viimse kui asja kõik valmis hankinud. Ja te teate poisid, mis tähendab kui inimene õõsiti magada ei saa. Ta lihtsalt heitnud veidi puhkama ja vaatamata, et pani äratuskella tirisema, oli magama jäänud ja kui oli ärrganud — olime meie ei tea kus. Olimme ise süüdi. Kui nägime, et Eerik ei tule, väga hästi keegi oleks võinud tema juurest läbi minna, et olukorrast selgusele jõuda. Kuid mida tegime meie, selle asemel, et teada saada tema mitteilmumise põhjusi — kirusime teda ja ähvardasime ta salgast välja heita.“ Poistel ei olnud enam midagi öelda. Siis rühmajuht ütles: „Näete poisid — tõin teile ühe näite, kus teie võisite ise veenduda — kui sageli inimesed võivad eksida — käesoleval juhul teie oma salgakaaslase vastu. Eerik on juba niigi karistada saanud, et ta ei saanud võtta osa teie huvitavast matkast. Ja enne kui teisele kiviga visata, peame teadma kas seks on põhjusi. Ja nii on kogu elus. Ühe kui teise küsimuse juures tuleb meil sageli olla ja küsida endalt kui kõhkleme, kuid talitada, mida ütleb selle kohta meie sisemine hea hää.“

Peame võitma endid ja lubama, et talitame selliselt, et meid kui skauti võidakse usaldada. Kui ei ole inime usaldusväärne või kui tema usalduses kaheldakse ei ole meie tegevuses edu. Kui Vabadusesõjas oleks meie vaprate meeste ridades olnud poisse ja mehi, kellele usalduses oleks tulnud kahelda — kas oleksime siis oma ettevõttes olnud nii edukad?

Mida arvate poisid, kui Vabadussõjas iga juht või pealik oleks pidanud jälgima oma meeste usaldust — kas nad täidavad neile pandud kohustusi jne.

Mis tulemusi on siis meie töös kui juht ei saa meid usaldada — kui ta kahtleb meie usalduses — sõna pidamises? Millistena jääme siis teiste silmis kui öeldakse, ta on küll skaut, kuid ta ei pea oma sõna, või isegi ta valetab. Esimese seaduse täitmine on kaaluvamaid aluseid skautlikus elus, seepärast poisid, täidame

kõige esmalt seda ja kui oleme otsustava silmapilgu ees, kõhklemise korral kutsume appi oma hea kaitsevaimu ja otsustame tema nõuande järgi. Viime kõrgele skaudi au, et võidakse öelda: „Ta on skaut ja teda võib usaldada“

[Kollane Rebane.

Jämesäär kirjutab:

AK kõverpeeglis.

Meie ei saanudki rääkida! — Kuurordile tehti propagandat. — Südamerahu ja Inglise haigus. — Tapa aastakoosolekul asutatakse peastaabihoone fondi! — Meriskaudid Micki filmi. — Erikoosolekud.

Näe, kuidas pandi nahka Pärnu aastakoosolek! Lootsin sinna sõites, et tuleb alles aastalaat, aga — mokas! Korraldati mingisugune „kongress“ ja keegi meie lõuameestest, mina ka teiste suurte varjus, ei saanud endid tühjaks rüüsata. Ometi on see nii hädavajalik, sest alati on kõneldud: „aastakoosolek annab meile uut hoogu. Kohe teine tunne on, kui oled aastakoosolekul saanud häält tõsta ja nautida oma sõnade kõla võorastes ruumides. Kodu ja seda ei saa, sest seal pole kellegagi rääkida peale oma poiste. Need aga ütlevad otsekohe: „Mis sa jamad!“ ja lool ongi lõpp. Lühidalt — Pärnu kongress pakkus liiga vähe võimalusi eneseväljendamiseks.

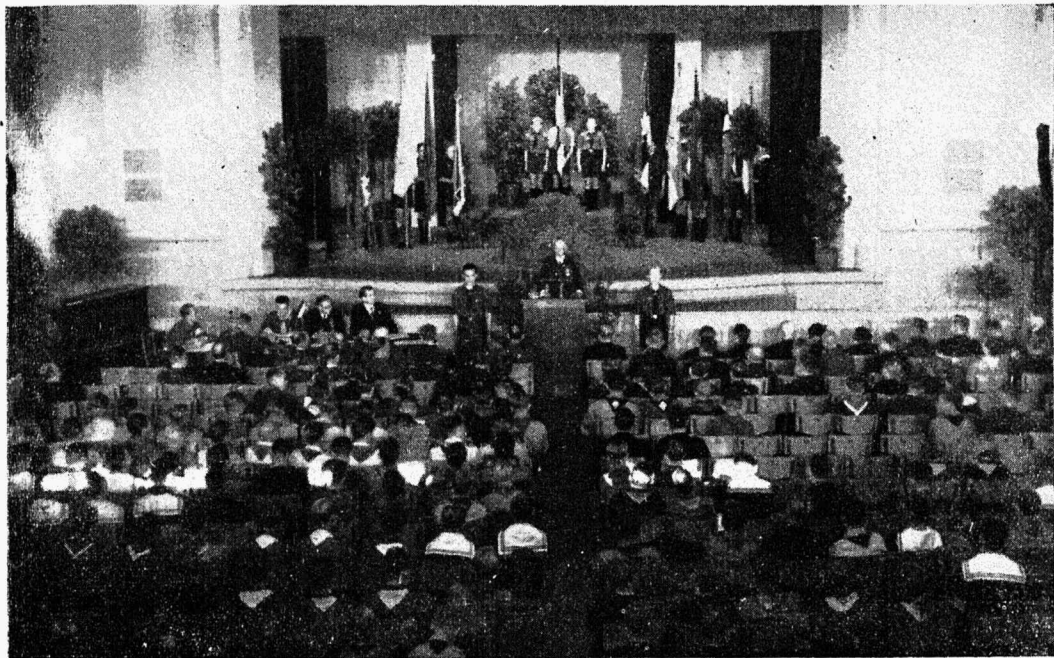
Ega sellest rahulikust vaimust keegi võitnud peale peastaabi. On ju ikka olnud, et see, kelle tegevust teatakse, saab kõige kurjemini arvustada. Ja peastaabi tegevusest teatakse ikka. Nii on peastaap saanud mitu tulist nahatäit. Ka nüüd tahtis Vatt korra tomatiga visata, kuid Miku sai veel viimasel minutil tal käest kinni. Õige oli, et nii läks — peastaabis ka täitsa mehed.

Arvan, et pärnulasel tõmbasid meid selle kongressida veidi „alt“. Kasutasid seda puhtal kujul propagandaks. Millega muidu seletada, et meie demonstreeriti kõiki Pärnu saale ja ööbimis-kohti, et korraldati toidustamist täiesti

omal jõul ja hästi, ning et korteritesse määratud juhid hoolitsesid otse isalikult kõigi eest. See oli selge propaganda — nüüd ei saa keegi kahelda, et Pärnu on suurimate võimalustega linn külaliste vastuvõtuks, see tähendab — laitmatu kuurort. Mina olen Haapsalust ja mul tegi see hinge täis, et teistel nii hästi läks. Isegi meie viimase trumbi — kuulsa Haapsalu rahu on pärnulasel üle võtnud ja kujundanud selle ümber veel nauditavamaks. Südamerahuks nimelt.

Ma pole kunagi elus tunnud suuremat südamerahu kui võimlast tulles, kus üks skautide rühm naabrite malevale pallimängus „tuulevarju“ tegi. Seda suurt südamerahu nautisid mitmed tegelased isegi sellisel määral, et hilinesid mastrite-kogu koosolekule. Ja terve aastakoosolek, väljaarvatud üks mees, leidis, et see nii peabki olema. See üks aga arvab seda vist praegugi halvaks unenäoks.

Mul on Mikust veidi kahju, seda enam, et mulle ta sportlik kehaehitus väga meeldis. Ma ei uskunud, et ta nüüd meheas veel rikub oma figuuri. Ta tegi rumalasti, käies Inglismaal Gilwelli koolis. Nüüd sai sealt külge tolle rumala Inglise haiguse, mida teaduslikus keeles nimetatakse *rachitis* ja see teeb sääretorud kõveraks. Tõepoolest, sest Inglismaal oli nii ja Inglismaal tehti

Aastakoosoleku avaaktus Pärnus 30.X.37.

nii ja inglane arvab nii jne. Ta võinuks parem Läti Gillwellis käia nagu mõni teine, oleks pärast seda valu veidi karjunud ja kogu asi olnuks möödas.

Nüüd kannatas *rachitise* all isegi aastakoosoleku musterkoondus ja ma ei soovita ühelgi rühmajuhil seda kooperima hakata — rühma jalad lähevad kohe kõveraks. Mina olin isegi nii rumal, häbi küll ütelda, et proovisin. Poisid oma lihtsas avameelsuses aga aitavad mind sellest probleemist kergesti üle. Ütlesid pärast, et „küll oli mage koondus“ ja millist kriitikat sa hing veel soovid sellest loobumiseks.

Argu Miku muretsegu, arvan mina. Küll meie kodumaa rammus õhk monokliga *rachitise* pisikud varsti surmab ja Tapal on Miku säared jälle sama sirged kui varemalt.

Kui mina alles väike poiss olin, siis lugesin ühest raamatust imeliku lause „Skaut viib alustatud töö lõpule“ ja see tuli mulle kord meelde ka aastakoosolekul. Nimelt siis, kui suure vaimustusega pandi alus alalise juhtidelaagri asutamise fondile. Mulle näis, et olen sellist suurt vaimustust näinud ka ühel varemalt koosolekul. Ma ei tea kus, kuid kuskil vist koguti samuti raha ühele meie skautluse suurmehele haua-

samba ehitamiseks. See üritus pidi läbi viidama samase hooga kui juhtidelaagri alustamine. Kui ma õieti tean, siis pole seda veel teostatud ja see suur mees kindlasti muigab Vanaisa juures meie praeguse skaudivaimu üle. Aga veel pole hilja. Kui soovime, võime selle samba püstitada veel enne juhtidelaagrit, sest selleks pole vaja otsida sobivat paika ega hankida mingisugust luba, vaid see on meile juba ammu teada ja lubaduse oleme ise annud.

Meriskautidel on üks tore omadus — nende võrratu huumorimeel. Sellega on nad tuntud ka seal, kus merd nähagi pole. Pärnus oli merd ja asi paistis silma ka palju selgemini. Uues põhimääruses taheti kindlaks määrata ka meriskautide vorm. Meriskautid sellele vastu. Miks? Väga lihtne — siis pole mõtet enam ühelgi suvel kokku tulla suurnõupidamiseks — pole otsustada mingit küsimust. Isiklikult pooldan meriskautide ettepanekut, jätta vormi otsustamine tulevikuküsimuseks, sest mul on andmeid, et Ameerika joonistatud-filmide meister Walt Disney kavatses tuleval suvel külastada meriskautide suurnõupidamist ja valmistada selle vormiküsimuse kohta uut lõbusat Micki-filmi.

Pärnu aastakoosoleku köögitoimkond.

Linda kuhu juures nägin istumas ja nutmas ühte provintsi maleva skautjuhti. Küsisin, mis viga?

„Oleme teistest kaugele maha jäänud“, kaebas ta. „Mujal malevates on välja kujunenud erialade juhid, kuid mina juhin nii hundipoegi, skaute kui ka vanemskaute, ja olen sõprade seltsi juhatuseliige.“ „Mis sellest“, trööstisin kurba meest.

„Selles just viga ongi, praegu on kõigi nende alade juhtide nõupidamised ja ma ei tea kuhu minna“.

„Aatekaaslane“, hõiskasin mina ja langesin nutjale kaela. Sest ka mind huvitavad kõik need küsimused võrdsest. Polnud siis katki midagi, istusime kahekesi samas Linda juures ja pidasi-

me nende juhtide erikoosolekut, kes peavad oma malevates tegelema igasuguse tööga.

Ja lõpul võtsime vastu resolutsiooni, et tuleval aastakoosolekul katsume korraldada suurema vestluskoosoleku niusugustele tegelastele, sest omavaheline vestlus mitmesugustel teemadel annab palju enam kui seni praktiseeritud erialajuhtide nõupidamine.

Nii arvasime meie, sest teisi koosolekuid me ei näinud.

Lõpuks nüüd, poisid, ega ma kirjutanud seda paha pärast, ma niisama. Ja kui keegi teist tõesti pahandab, siis rõõmustab see mind ülimal määral, sest tean — et olen tabanud märki. Tõde on ju valus kuulda.

Gaider E. Karik.

Üle suure lombi.

Ameerika — minu sõsara ja velle uus kodumaa — oli juba aastaid olnud minu unistustemaa. Kordki pääseda sinna, see oli mu ammune suurim igatsus. Lootusi ja võimalusi sinnasõiduks, neid pidi mul ju olema, nagu teised — sõbrad säältpoolt „lombi“ — mulle kirjades sageli püüdsid selgeks teha. Kuid olin uskumatu! Alles siis

kui silmitsesin oma isiklikkude näppude vahel mulle saabunud reisupiletit, esmakordselt siis, nagu läbis mind mõte: mulle vast õnnestub täita oma kauaaegset unistust, pääseda Ameerika!

Ühes pileti saabumisega tabas mind ka n. n. ameerikalik tempo ja ameerikaliku kiirusega toodi minu juurde kokku pakke mis pidin viima sõpra-

dele, sugulastele Inglismaal, Ameerika ja mujal teel edasi andma. Kohvrikaaned ja südamehäälid streikisid: esimesi sundisin põlvega vastupanust loobuma, südamehäälid aga neutraliseerisin mõistusest, et nad mu kiiretempolisi askeldusi ei segaks.

Oli nelipühi-laupäev, soe päikese-paisteline pealelõuna, kui tõttasin jaama. Jaamas olid mind saatmas gaidja skautjuhte, sõpru suuri ja väikseid, kelledest tõesti oli kahju lahkuda. Gaidid olid organiseerinud minu ärasõitu. Lilled, shokolaadi karbid, konservid, suitsuvorstid jne. Terve kohvritäis maiuspala teele!!! Sellele lisandus veel gd. Elli Koffi liigutavad sõnad, XI rhm. lõpmata ilus laul, kõik see manas esile imeliselt „vesise olemise.“ Viimased käepigistused ja hulga hääde soovidega alustasin oma teekonda. Mul oli väga raske lahkuda. Tartu! Valga! Sinnagi olid saatma tulnud gaidisõbrad. Rong aga veeres edasi ja korraga olin juba Eesti piiri jätnud seljataha, kas igaveseks või ajutiseks seda teadis vaid Jumal taevas. Jõudsin Riiga. Riias oli laevaliini agent vastas, kes mind juhatas Berliini sõitvale rongile. Saksa piiril tolliametnikud olid väga karmid ja tuhnisid väga põhjalikult ligimisele kuuluva vara sees. Et mul rohkesti oli konserve, viidi need kaalu peale ja ma pidin maksma tolli. Berliini! Neli tundi oli aega. Kasutasin selle aja linna vaatamiseks. Olin juba varemalt Berliinis käinud, sellepärast teadsin kuhu minna ja mida selle väikese ajaga vaadata. Berliinist sõitsin Aacheni. Ka seal oli mul aega linna veini vaadata. Aachenist viis mu teekond Ostende, kus tuli laevale minna ja sõit algas üle kanaali Doveri ja sealt rongiga Londoni. Saabusin Londoni kell 1/212 öösi. Mul pidi vastus olema tuttav eesti preili. Kokku ma temaga ei saanud, sest rong hilines ligi 3 tundi. Reisijaid oli väga palju, jaam väga suur ja mul rohkesti kohvreid ja pakke. Nii jäin Londoni jaama südaöösi päris üksinda ja mahajäetuna. Meelt ma ei heitnud, andsin osa pakke hoiule ja istusin kohvri

otsale ja hakkasin hommikut ootama. Mõtlesin mis teha. Nii nagu Jumalast saadetud tuli üks vanem proua minu juure ja päris põhjust et miks olen nii mahajäetud. Tegin talle asja selgeks ja palusin, kas tema aitaks mind öösi leida seda aadressi kus see prl. elas. Ta vastas, et võõral ei ole sobiv minna nii hilja võõraste perekonda. Kuid ta tegi mulle ettepaneku, et kas ma ei läheks temaga kaasa, ta aitab mind leida öömaja. Nõustusin ja läksin, väike hirm südames. Läksime mööda pimedaid tänavaid väga keerulist teed kuni peatusime. Mind kästi kõik asjad uktsel alla jätta isegi mu rahakott. Vot kus pomm! Mul oli enne tegemist, kui sain oma rahakoti tagasi ja läksin ülesse ja heitsin magama. Olin küll väsinud, aga seal majas polnud une raasugi. Kuigi lamasin, aga olin päris ärkvel. Hommikul selgus, et esimese öö võõrsil veetsin Londoni vanadekodus!!! Tegin, et ruttu sealt tulema sain ja otsisin siis oma tuttava üles. Jälleenägemise rõõm oli peale nii põnevat ööd, arvatagi suur. London on suur linn, laiali paisatud, madalad majad, suur liikumine, politsei juhhib sõidukite liikumist ja ka inimesi. Liikumine peatänaval sarnaneb meie liiklemisele Vabadusväljakul paraadi aegu. Oli ju sel korral lõpmata palju inimesi Londonis, sest alles lõppesid kroonimispidustused ja paljud olid veel seal. London on Euroopa suurim linn, Thame's jõe alamjooksul. Suuruselt teine linn maailmas. Uhes eeslinnadega 8 miljonit elanikke. Londoni kesklinn on suurim kaubanduslik ja rahanduslik keskus. Londonis olin 5 1/2 päeva. Selle aja jooksul külastasin Eesti seltsi tuttavaid, kes teenivad inglise perekondades, külastasin gaidide ja skautide peakorterit nende kaubamaja ja käisin ühel gaidide koondusel. Koondus peeti kiriku juures, see oli kiriku rühm ja nad oma koondusel harutasid mida kaasa võtta matkale, sest neil seisis ees ühe päevane matk. Peale koondust laulsid ja mängisid. Tutvunesin linna vaatamis-

(Järgneb)

Nskm. R. Kärner.

V üleilmline Jamboree Hollandis.

Jamboree — see oli sõna mis pani läinud suvel kihama kogu maailma skautide pere. See sõna lõi tugeva pistena iga skaudi südamesse. Sellel sõnal oli arvatult suur maagiline jõud, mis kiskus kõike skaute kibedalt ettevalmistama suurimale skautide kogumisele Vogelensangi Hollandi. Sinna sõiduks tehti üle maailma ettevalmistusi juba aastaid Aafrikas, Aasias, Austraalias, Ameerikas ja Euroopas. Kõige kibedamini oli ettevalmistamise palavikus suure algava peo peremees — Hollandi, sest tulid ju sinna kokku kogu maailma esindus — skautide näol.

Ka Eesti skaudid, olles läbiteinud kõik eelmised Jamboreed: I. 1920. aastal Inglismaal — Londonis, II. 1924. a. Taanis — Kopenhaagenis, III 1929. a. Inglismaal — Birkenhaedis ja IV 1933. a. Ungaris — Gödöllös, tegid ettevalmistusi juba varakult ülemaailmisest sõpruslaagrist osavõtuks. Nii hakatakse

varakult koostama sõitjate nimekirju, hakatakse hankima osavõtjatele mitmekesist varustust ja ka hädavajalikke ainelisi toetusi.

Ettevalmistused tehtud, asus Eesti skautide esindus 24. juulil 1937. a. kell 16.00 teele, Hollandi poole üle Rootsi, Taani ja Saksamaa, koosseisus Peavanem skm. N. Kann, välissekretär skm. B. Rautsmaa, sisesekretär skm. V. Sui-gusaar, sisesekretäri abi nskm. R. Kärner, skm. A. Miller, skm. V. Birk, n-skautmasterid J. Stamberg, A. Luugus, E. Küber, ja skautjuhid O. Aule, J. Tepandi, E. Tarmisto, A. Karlson, L. Alev, F. Ernesaks ja E. Multer. Rohkete õnnesoovide ja sületäite lilledega, olid sadamasse saatma tulnud arvukas kogu kohapealseid skautjuhte, gaide ja skauttegelasi, eesotsas pr. Kuusikuga. Keset seda kirevat olukorda asusid nimetatud 16 oma teekonda parimas mee-leolus, parimatest õnnitlustest saade-

Hollandi Jamboreest osavõtjad enne ärasõitu Tallinna sadama reisijatehoone ees 24. juulil 1937. a. Keskel: Peavanem skm. N. Kann.

Üldvaade Hollandi Jamboreele.

tuna, selleks et minna ja õppida võõrastelt skauttarkust ja et hiljem tagasi tuldés seda edukalt rakendada isamaa ülesehitavas töös. Peagi katkeb laevaühendus sillaga ja laev kaob sadama muulide taha lahtisele merele. Kaua kostuvad kõrvu sadamasse mahajäänute hõisked ja laul.

* * *

Laeval asus arvukas rootslasist koosnev ekskursioon kes oli enne meie laevale jõudmist vallutanud laeva varjulised ja paremad kohad. Kuid õnneks oli veel kaptenisild jäänud vabaks ja lühikese aja jooksul langes see täielikult meie „saagiks“. Selle soojem koht, korstna ümbrus, okupeeriti „füürerite“ poolt. Neist kujunes varsti igavuse peletamiseks laulukoor — omakeeli nimetatud haritlaste koor . . ., mis oma lõbusate lauludega varsti endale suure tähelepanu tõmbas. Osa mehi võttis aset laeva ahtris, kõite ja trosside rullide otsas ja vahel. Iseseisvat töötut etendas skm. V. Suigusaar, kuna tema ei leidnud kindlat pelgupaika ega tegevust kuskilt, pigemini elas kaasa kõigega ja kõigiga.

End nii mugavalt, kui võimalik, laeval sisseseadnud, ja vajalikud korraldused meeskonna koondamiseks tehtud, saabus õhtu. Kuulnud veel „haritlaste“ laulukoori ettekandeid, algas peagi öö. Tasaselt ja ühetooniliste tuksatustega töötas laeva mehanism. Üldist vaikust segas ainult kajakate hääliitsused ja kisasamine. Hommiku saabudes hakkas paistma Rootsi ranna panoraam, esmalt halli siluetina kuni võis hiljem juba üksikuid majugi eraldada. Algas sissesõit Stokholmi, kuulsasse Põhjamaade Veneetsiasse.

Stokholm oma üle poole miljonilise elanikkonnaga asetseb sügavas lahesopis, skääride taga Mälari järve kaldail. Sadam asub keset linna. Ümberringi asetsevad punaste katustega majad, mis peegelduvad nõiduslikult sügavsinisesse vette. Sadam täis suuri ja väikesi laevu ning väledaid kiirpaate. Kell 1200 päeval sildume sadamas Tollimaja ees. Läksime maale, kus meid olid vastuvõtmas rootsi skaudid. Tahtes minna läbi tollimaja, märkas meid korrapidaja tollihvitser, ja viis meid kontrollimatult (Järgneb.)

KIRI POEGADELE.

Hundud! Usun, et teie kätte on puutunud raamat, mis teie jaoks kirjutatud ja mille pealkirjaks „Huvitava sse mänguvalda“. Sellest olete kindlasti lugenud juttu väike-meest Kallest, kes läks metsa vana targa öökulli käest nõu küsima. Öökull rahuldab ta soovi ja sellest ajast peale said nad omavahel hääks sõbraks ja Kalle käis tihti öökulli juures juttu vestmas. Öökull on juba mitu head aastat surnud, Kalle aga suureks sirgunud ja vanaks saanud. Ta on kõik need lood, mis ta targalt öökullilt kuulnud, meelespidanud ja alates käesolevast Eesti Skaudi numbrist, jutustab ta neid teile edasi.

Võitlus metsakuninga seisuse pärast.

Karu, metsa kuningas, ja hundiema ning -isa olid häädsõbrad. Vanad hundid tegid pikki ja kaugeid jahimatku, kus püüdsid metsloomi endale ja poegadele söögiks. Karu aga rahuldus marjade, puujuurte ja seentega — võimalusel ka putukate ja tigudega. Seepärast hundiperekonna ja karu vahel ei tulnud ilmasti ette riidu jahimaade ja saagi jaotamise üle, mispärast vanad olidki isekeskis häädsõbrad.

Et hundipojad alles väikesed olid, siis vanemad ei võtnud neid pikkadele jahimatkadele ühes, kus neid oht varitsemas, millele nad ei oska veel tähelepanu pöörata. Seepärast jäid pojad alati koju ja hundiema ja -isa palusid karu, kes omale toitu kodu ligidalt sai, endi koduhoidjaks ja noorte hundipoegadele hundiseaduste ja metsatarkuse õpetajaks.

Ühel päeval kui vanad hundid olid läinud jahimatkale, istusid hundipojad karu ümber päikese paistel. Karu oli jutustanud neile hundiseadustest, mis järgnevad: 1) kuula vanahundi sõna ja 2) valitse ennast. Ta oli selgitanud neile, kui tähtis on noortel huntidel käia nende seaduste järele, et neist areneks tublid metsamatkajad ja jälgijad.

Seejärgi hundipojad palusid karu, kes hea jutuvestja ja nende meelest armastusväärne vanahärra, jutustada lugu kuidas karud olid saanud metsa valitsejateks.

„No seda võin jutustada teile, vastas karu. Vanaisa jutustas seda mulle. See on väga põnev lugu, mis juhtunud palju aastaid tagasi.“

Ta algas: Kui Jumal lõi maakerale elajad ja inimesed elutsema, Ta määras, et kõik elusolevused peavad kartma ja kuulama inimest. Karu, kes püüdis täita metsa seadusi ja kuulata Jumala sõna, algas pesa ehitamist, mida igäiks ei leiaks. Pesa ehitamise ajal tuli tema juure lõvi, kes võitles karuga metsakuninga trooni pärast, ja küsis mis karu teeb.

„Pesa teen“, vastas karu. „Pesa, mida iga mees ei leiaks“.

Teades Jumala poolt antud määrusi, küsis lõvi: „Mis pärast ei tohi mees sind leida?“

„Sellepärast, et ta pandi loomisest peale vanemaks ja määrati, et kõik elusolevused peavad teda kartma“, vastas karu.

„Kuid mina ei karda teda“, uhkustas lõvi. „Mina olen maailmas vägevaim; kus ma võin mehega kohtuda?“

„Mine maanteele jalutama, küll sa seal temaga kokku saad“, vastas karu.

Läksid siis mõlemad maanteele meest kohtama. Neile tuli vastu koer.

„On see mees?“ küsis lõvi karult.

„Ei see ole mees, vaid mehe ennustaja“, vastas karu.

Teel edasi minnes, tuli neile vastu väike poiss.

„No, on see siis mees?“ küsis lõvi.

„Ei ole temagi veel mees, kuid aegade möödudes saab temast küll mees. Tema on mehe hakatus“, seletas karu.

Seejärgi kohtasid nad vana rauka, kes pikkamisi, kepi najale toetudes neile vastu tuli.

„On tema siis see mees“, usutles lõvi karu.

Seepeale vastas rauk ise:

„Ei ole mina enam mees, vaid mehe

lõpp. Varemini olin küll mees, kuid nüüd on mehe iga möödunud. Minge tolle hurtsiku juure, mis seal eemalt paistab, küll seal teda kohtate."

Läksid siis karu ja lõvi juhataatud kohale, kus näevad sõdurit täies varustuses hobuse seljas istuvat. Eemal kaugel juba ütleb karu lõvile, et seal ongi mees, keda nad otsivad ning ise otsib silmadega kohta kuhu saaks peitu pageda.

Sõduri juure jõudes küsib lõvi: „Oled sa mees?”

„Olen küll”, vastab sõdur julgesti. „Kas sa arvad siis mind seda mitte olema?”

„No, hakkame siis jõudu katsuma”, teeb ettepaneku lõvi.

„Hakkame!” nõustub sõdur.

Lõvi arvab, et sõdur juba tema mõirgest kokkub ja küsib: „Kas ma tohin mõirata?”

„Mõirga”, vastab sõdur ja paneb hobuse kõrvad kinni, et see ei ehmuks.

Seepeale mõirgas lõvi. Tema mõirgamine oli nii võimas, et kiriku kellad hakkasid helisema õhu surve mõjul, kuivanud männi okkad viie kilomeetri kaugusele lendasid ja liiv maast suurte pilvedena õhku paiskus.

Kuid sellest ei ehmunud sõdur sugugi, vaid küsis: „Tohin ma sinule vastu silmi sülitada?”

„Lase tulla!” nõustus lõvi.

Sõdur pani püssi palge ja lasi lõvile vastu silmi, nii et lõvile näis justkui tulesädemed oleks silmist sähvinud. Lõvi ehmus sellest küll, kuid ei lasknud seda kuidagi märgata, vaid ütles pilkavas toonis:

„Mõru oli sinu sülg, kuid mis sellest. Hakkame parem karvu katkuma, sul paistab kõrval pikk saba rippuvat.”

„Kuidas karvu katkuma”, küsib sõdur.

„Hakkame teineteist sabaga peksma”, vastab lõvi.

„Noh, seda võime teha”, vastab sõdur. Tõmbab mõõga tupest ja lööb lõvil saba ära, napsab kõrvad ja vigastab lõvi jalgu.

Sellest mängust saab lõvi aru, et

peab jooksu pistma kui soovib ellu jääda. Ta panebki jooksu, kui vigased jalad võtavad.

Sellest jõukatsumise ajast peale läks karu ja lõvi vahekord teravaks. Oli kallas tulles veel rebane, kes alati oli valmis riidu korraldama metsaelanike vahel. Ta läks lõvi juure koopasse ja sõnus: „See karu, karvakasukas, lubas homme hommikul tulla ja vallutada kõik teie varanduse, maja, jahimaad ja peale selle veel teha teid, härra Majesteet vaese omaks.

Sellise jutu peale vihastas lõvi ja lubas järgmisel hommikul karuga jõudu katsuda. Mõni tund hiljem rebane läks ka karu jutule ja rääkis:

„Nii jõuline kui sina ka oled, ikkagi ähvardab sind see, kes ütleb enese neljajalgsete kuninga olevat, lõvi meie tuntud sõber. Ta lubas rünnata sind sinu rahulikus majas ja kiskuda sinu tiheda kasuka tükkideks. Ole siis homme hommikul vara ärkvel ja ettevaatlik, muidu läheb sul halvasti.”

Selle rebase vale ja petliku käitumise tagajärjeks oli hirmus sõda karude ja lõvide vahel. Sõda kestis kaua. Kuid sõja lõppedes olid mõlemad pooled palju kannatada saanud. Karu tihe kasukas kisuti nii katki, et sellepärast kogu karu sugu ei saa talvel toast välja, sest külm võtaks nad ära, läbi hõreda kasuka.

Kuidas lõviga läks — ei teata, sest sellest ei ole kindlaid teateid alalhoidunud. Kuid on kindel, et head ei ole ka temale sõda teinud. Ta jättis maha maad ja mandrid, nii et peale sõda ei ole teda enam siin nähtud. Räägitakse, et ta võõrale maale olla läinud.

Hästi ei läinud ka rebasel, kes karu ja lõvi riidu viis. Sõja jalus hävinesid tema uhked majad ja mõisad, naine ja lapsed said vigastada ja ta ise suure vaevaga pääsis põgenema. Sellest ajast saadik on pidanud rebane oma elamu maasse ehitama ja petisena mööda ilma hulkuma.

Peale lõvi äraminekut tunnistasid kõik metsaelanikud karu metsakuningaks.

Täis uhkustunnet hääles, lõpetas karu oma jutustuse hundipoegadele.

Pojad! Sellest näete, et sellel, kes kiitleb oma jõuga ja oma muude häädeomadustega, läheb halvasti ja et see kes püüab valetada ja teisi petta saab ise kõige rohkem kannatada. Seepärast pojad, õppige noorena jälgima karja juhti, tema sõna kuulama, ennast va-

litsema ja viige alati alatud töö lõpule. Siis võite olla kindel, et teist kasvab väarikas mees, kellel jõudu ja osavust käsivartes ja karastatud ning teritatud mõistust palju hää ja ilusa kordasaatmiseks, me kalli kodumaa ja kaasini-meste kasuks ja õnneks.

Onu Uhuu.

Arakiri.

Peavanema käsukiri Nr. 10.

Eesti Skautide malevale

Tallinnas, 1. juulil 1937. a.

§ 1. Skautide arvu suurenemise tõttu ja maa skautrühmadele hää ning kindla töövõimaluse ja arenemise loomiseks Harjumaal, eraldan Tallinna ja Nõmme Skautmalevate alla kuuluvad maa rühmad Harjumaal ja moodustan neist iseseisva Skautide Maleva nimetusega „Harju Skautide Maleva“, staabi asukohaga Tallinn.

§ 2. Kinnitan Harju Skautide Maleva vanemaks härra kol.-lt. Johannes Remmeli, arvates 1. juulist 1937. a.

N. Kann (allkiri)

skautmaster,

Eesti Skautide Maleva

Peavanem.

A. Mitt (allkiri)

skautmaster,

Eesti Skautide Maleva

Peastaabi ülema aj. kohuset.

Arakiri.

Peavanema käsukiri Nr. 11

Eesti Skautide Malevale

Tallinnas, 23. juulil 1937. a.

§ 1. Sõidan ühes Eesti Skautide Maleva esindusega ringreisile ja Hollandis peetavale 5. ülemaailmlisele jamboreele. Määrän Peavanema asetäitjaks minu äraoleku ajaks Peavanema abi skautmaster E. Maddisoo, arvates 24. juulist,

ühes tema otseste ametülesannete täitmisega.

§ 2. Eesti laagrijuhatus Hollandi jamboreel kinnitan järgmises koosseisus:

Laagrivanem skautmaster Nikolai Kann, E. Sk. M. Peavanem. Laagrijuht skautmaster Herbert Michelson, E. Sk. M. Peastaabi ülema abi. Laagrijuhi abi ja teekonnajuht skautmaster Artur Miller.

Laagristaabi liikmeteks:

Välissekretär skautmaster Balduin Rautsma. Sisesekretär noorem-skautmaster Richard Kärner. Külastajate juht skautmaster Hugo Paalmann. Majandusjuht skautmaster Valter Suigusaar. Ehitusjuht skautmaster Viktor Birk. Käsundus- ja liiklemisjuht noorem-skautmaster Evald Kübar.

§ 3. Avaldan suurlaagrist osavõtjate nimestiku.

Skautmasterid: Nikolai Kann, Jaan Hünerson, Balduin Rautsma, Herbert Michelson, Artur Miller, Hugo Paalmann, Viktor Birk, Valter Suigusaar.

Noorem-skautmasterid: Richard Kärner, Evald Kübar, Johannes Strandberg, Hans Luugas, Johannes Jääger.

Skau did: Edgar Multer, Erich Ernesaks, Olgred Aule, Leo Alev, Kalju Karlson, Jaan Tepandi, Vello Tarmisto, Feliks Lesser, Ilo Mitt, Ulo Raidmets, August Mullaste.

N. Kann (allkiri)

Peavanem.

A. Mitt (allkiri)

Peastaabi ül. kt.

Uudiseid

kõigile skautidele ja skautlikkudele organisatsioonidele!

Ilmusid trükist:

I

1) **Uus seeria skaudi postkaarte**, 8 tükki, ümbrikus. H. Lehepuu originaalid skaudi tegevuse ja põhimõtete aladelt. Seeria hind —20 senti.

2) **Skaudi postkaardid**, seeria, 6 tükki ümbrikus. Rud. Väärsi joonistused. Värvitrükis. Seeria hind —24 ja —18 senti.

3) **Postkaardid „Eesti vaated“**, H. Lehepuu originaalid. Seerias 10 isesugust postkaarti-joonistust Eesti linnade ja maakohtade vaatamisväärsmaid kohti. Seeria hind —25 senti.

4) **Matka- ja reisipäevik**. Praktiline, taskuformaadis märkmik, aja, sündmuste, tähelepanekute, skitside jne. ülestähenduseks. Lõpul leheküljed kulutuste ülestähend. Kaasas Eesti kaart. Hind läikkartongköites 1 kr., kalingurköites 1 kr. 25 s.

Organisatsioonidele 10% hinnaalandust.

II

Üllatus! Esimene raamat vanemskautidele „MEESTE RIDADESSE“. Kootanud skm. H. Michelson. See on järg raamatule „Skautlikul teel“. Raamat käsitleb muuseas: Mis on vanem-

skautlus? Vanemskaudiks astujaile, algaja ettevalmistus ja kasvatus. Tegevusalad ja kavad.

Matkamise üksikasju: varustis, seljakott, telk ja sisustus. Laager vanemskautide kavade alustel. Pioneerikunst, nagu köited, uusi sõlmi, spleisimine. Välistegevusharrastusi. Metsakunst, linnakunst, sport, ujumine, suusatamine. Ring, koosseis, juhtimine, jaotus, tegevus, kodu. Juhtide osa: sihid ja eesmärk, kasvatusviis, meetodid, näpunäiteid. Raamat on varustatud sisuselgitavate joonistega.

III

Tegevuskava „Rühma aasta“. Kuude kaupa jaotatult tabel: rühma tegevusüritused ja juhised ühes sissejuhatava osaga. Taskuformaadis. Tähtis eeskätt igale rühma- ja salgajuhile. Hind —25 s. Koostanud skm. H. Michelson.

VI

„Huvitavasse mänguvalda“. Esimesamm skautlikul teel. Hundipoja käsiraamat I osa. Koostaja on loonud meie poisile loomanahkses vestlevas stiilis üpris huvitava näitliku ja õpetliku teksti. Hind kr. 1.40. Koostanud nskm. A. Peikel.

Raamatud on saadaval kõikjal paremates raamatukaplustes. Pealadu „Postimehe“ raamatukauplus Tartus, Suurturg 16, tel. 2-50.

TEATEID MALEVAST

Tallinnast.

10. ja 13. novembril pidasid Tallinnas elutsevad skautmasterid suurema nõupidamise, kus arutati maleva ellu puutuvaid küsimusi, eriti rühmituste tegevust ja skautliku kasvatussüsteemi tutvustamise võimalusi avalikkusele.

Selleks sõeluti põhjalikult seniseid meetodeid ja püstitati rida uusi juhtmõtteid.

* * *

Maleva allüksuste töö revideerimiseks moodustati kolmeliikmeline toimikond, koosseisus: skm. skm. V. Birk, V. Suigussaar ja E. Kübar.

* * *

1. jaanuarist 1938. a. algab malevas salgajuhtide kool, mille eriliseks ülesandeks on noorte salgajuhtide väljaõpetamine. Uute salgajuhtide järele tuntakse kibedat vajadust, kuna maleva liikmete arv näitab pidevat juurdekasvu. Kooli juhatajaks määrati skm. V. Birk. Lektoreiks on arvukas kogu kohapealseid skautmastereid ja vanemaid skauttegelasi.

* * *

Vanametalli kogumise aktsiooni kaasaaitamiseks moodustati malevas 8 liikmeline toimikond. Vastuvõtmise punktid asuvad maleva staabi juures Vene tän. 26 ja Koplis meriskautide kodus.

Maleva vähemusrahvuste ja võõrrahvuste skautide üldjuhiks määrati maleva vanema poolt n-skm L. Kärnen.

Üldjuhi ülesandeks on vähemusrahvuste skautide töö koordineerimine maleva tööga.

* * *

Hallo! Siin Põhjapoised!

Sääl, kus Soomelahe vahused vood veerevad kivisele rannikule. Kus vinged sügistormid vilistavad — vinguvad vanades rüütlilossi varemetes, sääl tegutsevad juba mõnda aastat Toolse Selja skaudipoised.

Aasta eest kuulusime veel Kunda skautide perre, kuid suvel laagris olles ilusal Kalvi rannikul, otsustasime lahku lüüa ja edaspidi tegutsema jääda „Põhjakantsi“ suguharuna.

Suvel oli meil ikka rassist küll, käisime kahes laagris, juuni kuus Kalvis ja juulis Rakvere maleva laagris Sobi neemel.

Pidasime terve joru koondusi, lõkkeit, tegime omavahelisi võistlusi kergejõustikus, poisid käisid matkamas jne. Kõvemaks meheks osutus sgh. juht A. Kool, matkates üle 600 klm.

Suvel külastas meid Rakvere gaidide pere, lüües üles laagri Karepa jõe suhu. Tegime ühe ühise lõkkeõhtu, millest ka ümbruskonna elanikud rohkelt osa võtsid. Rahvas kiitis kaua, et need olid tublid plikad.

Nüüd sügisel hakkame jälle uue hoo ja innuga päale. Suguharu juht Ants lubab korraldada salgajuhtide kursused. Läheb ta ju varsti sõjaväkke sundaega teenima.

Üldiselt läheb meil kaunis hästi, ainult majanduslik külg teeb veidi muret. Aga see ei tee viga. Hulleamad on sügisvihmad, siis on raske koondustel käia, oleme ju kõik laiali pillatud metsaküladesse. Kuid siiski laulame rõõmsalt:

Oh, skaudi elu ja laagri võlu,
Ei neid jõua kiita küllalt ükski suu.

Põhjapoeg.

Ka Tartu liigutab.

I õppepäev Tartus.

Tartu maleva juurde kuuluv õppenõukogu korraldas pühapäeval, 10. okt. k. a. õppepäeva, kus ühtlustati õpetuse meetode rühmades.

Õppepäevast võttis osa 40 juhi ümber. Õppepäev oli eelnenud kõikidele juhtidele, salgajuhist alates. Osavõtjad olid jagatud nelja salka.

Kõigeesmaselt pidas näitliku rühmakoonduse töötuse andmisega skm. H. Michelson, mille järele rühm jagunes, minnes salkade kaupa üksikute instruktorite juure eri ruumidesse, kus õppisid: skm. H. Michelsoni juhtimisel — pioneer harrastustest — sõlmi, skm. V. Sirgo juhtimisel — välistegevust looduses, peasjalikult luurekunsti, nskm. K. Raamat seletas —

skaudi vormilikke nõudeid ja nskm. Sam Eberi juhtimisel — sk. sidet ja mõõtmisi skautlikul teel. Iga salk oli iga instruktoriga juures 25 minutit. Pärast salkade õpetööd skm. Harry Haamer pidas rühmale loeng-vestluse poiste õpetamisest teemil: „Hättajätmine.“

Õppepäeva lõpetades ühises skautringis leiti tarvilikuks enne jõulu veel kaks õppepäeva korraldada. Sam.

Tartu maleva staap

koosneb: nskm. K. Raamat — malevajuh; nskm. id Sam Eber ja Rob. Keres — abid; nskm. K. Väarsi — majandusjuht; I jsk. Udo Jürman — sekretär ja I jsk. Voldemar Veideman — maj. juh. abi — varahoidja.

Aukohtusse valiti tagasi prokurör Artur Paal — esimeheks; kohtuameti kand. nskm. E. Peetsu ja nskm. Karol. Kulasalu liikmeiks.

Esmakordselt maleva staabi juurde valiti õppenõukogu, kes töötab omaette ja kelle ülesandeks on ürituste ettevalmistamine malevas. Õppenõukogusse kuuluvad: skm. Harry Haamer — esimees; nskm. R. Keres — abi; skm. Eug. Gern — skautpraktika alale ja I jsk. Rich. Lulla — spordi alale, kes on ka malevas spordi pealikuks. Sam.

Rõngalinna skaudipoiste elust.

Külmemad sügisetuuled karastasid meidki, Võru skaudipoisse, kauges Rõngalinna ning nüüd, kus ka maapoised on tulnud linna koolipingile „püksitagumikke nühhkima“, on meie töö muutunud päris intensiivseks ning skaudipoised askeldavad kõikjal. Alul oli küll palju raskusi, kuna kõik meie tublid juhid kadusid sügise tulekul nagu Boriski, master Tiru läks tehnikumi, Alle Koemets ja Rolly Neumann ülikoolilinnas ja nii kuivas juhtide kaader hoopis kokku. Sellest raskusest aga saadi kuidagi üle ja praegu on ametis täiesti uus maleva staap, kus malevajuhiks on gümnaasiumi õpetaja hr. Keremann, abijuhtideks end. Pärnu „Hõbe-Hundi“ juht I jsk. Raul Oja ja Türi skautide organiseerija II jsk. Aleksander Pedson, majandusjuhiks allohv. hr. Eick ja sekretäriks kaitsev. st tagasispöördunud I jsk. K. Soossaar. Rühmi juhidavad nskm. Paloman ja I jsk. Soossaar, roverklubi nskm. Kaljo Rätsep, kuna R. Oja asus uuesti organiseerima hundipoegi ja karjades, mille juhtideks on nskm. Anderson, I jsk. Venne, gaidid I. Liiv ja S. Simson, on märgata suurt juurdekasvu.

Endiselt tegutseb malevavanemana energiline hr. Mõlter, abidena hr. direktor Koemets ja hr. õp. Schmeil. kes külastab igat salgakoondustki ning võtab tegeliku juhi- nasa osa maleva tööst. Rühmanemateks on energilised hr. õp. Randvere, õp. Graf, koolijuh. hr. Petersoo, õp. hr. Korp, koo-

lijuh hr. Vainola ning krim. ametn. hr Feem.

* * *

Noorte juhtide kasvatamiseks korraldatakse kord nädalas juhtide töökoondusi, kus arutatakse koonduse ning õpitakse skauttarkusi. Et väheste nooremskaut-masterite tööd hõlbustada, asutati malevasse üldine eksamikomisjon, kuhu kuuluvad esimehena mal. abivanem hr Selmeil, liikmetena Ij. sk.-d. Raul Oja ja K. Soosaar.

* * *

Praegu keeb kibe salkadevaheline võist-

lus „maleva parima salga“ nimele ning kes ei tahaks jüripäevaks omada korralikuma salga diplomi! Vaatamata vihmasse ilmale toimus 17. okt skautalaline „Väle-da Põdra“ võistlus, kus parimaks osutus II rühm.

* * *

Pühapäeval, 24. okt. toimus Antslas suurem skautlik propagandapäev, millest võttis osa 70 Võru gaidi-skauti eesotsas vanemate ja juhtidega. Propagandapäeva kavas oli näitlikud koondused, juhtide nõupidamised, avalik aktus ja lõpuks pidu ettekannete ja tantsuga

Gaidide NURK

Eesti gaidide maleva nõukogu peakoosolek

peeti Tartus 31. okt. Esitati peastaabi ja malevate aruandeid ning töökavu, määrati töökava eelolevale III üleriigilisele gaidjuhtide koolile, mis peetakse 2.—6. jaanuarini 1938 Tallinnas. On lootus saada juhtkoolile vanemgaidluse alal üht parimaid Rootsi gaidjuhte. Alati eeltöödega suviseks üleriigiliseks IV gaidjuhtide õppelaagriks, mis peetakse 27. juunist — 6. juulini Valga maleva korraldusel. Malevadevahelistest juhtpäevadest määrati 14. nov. Rakveres Narva-Jõhvi-Rakvere-Tapa juhtpäev, 21. nov. Petseris Tartu-Petseri-Võru-Valga juhtpäev. Arutleti põhjalikult gaidliku töö sisulise ja kasvatusliku külje süvendamise võimalusi.

Eesti Gaidide peavanemaks on gdr. E. Hünerson, abivanemaks pr. S. Tõnisson, sekretäriks gdr. S. Elkeni Aadress kirj vahetuseks Lossi 32 Tartu. Peastaabi esindajaks Tallinnas on Tallinna Gaidide Maleva juht gdr. E. Karik.

Gaiderkogu juhiks on gdr. L. Juske (Kõie 4, Valga).

Üldjuhid: hellakestele — gdr. H. Viljak (Janneni 29, Pärnu) gaididele — gdr. L. Tari (Saksi tüü hoolek. kool) merigaididele — I. liigi gdr. H. Siivo Balti as. 43-a. Tallinn).

Instruktorid: üleriigiline — I. j. gaid Elli Koff, merirühmadele — I. j. gaid Helgi Mäger.

Kirjastamisel on „Merigaidi käsiraamat“ ja „III järk“. K. a. sügisest päle ilmub kord kuus Peastaabi väljaandel E. Gaidmaleva ajakiri „Gaidijahi Hääl“ hind 10 s.

Eesti-Läti-Leedu Gaidmalevate Sõprusliidu

põhikirja kinnitamise koosolek peeti Tartus 31. okt. Osa võtsie Leedust peavanem pr. K. Zilinskiene, aukohtu esinaine pr. E. Baršciauskaitis ja peastaabi liige pr. I. Matorikne, Lä-

tist peavanem pr. E. Rozenbergs ja Riia malevavanem pr. M. Blic, Eestist peavanem gdr. E. Hünerson, peastaabi sekretär gdr. S. Elken ja Gaiderkogu juht gdr. L. Juske. Kõigi kolme organisatsiooni poolt esitatud projektidest koostati ühine põhikiri, mis saadetakse kinnitamisele Üleilmlikule Gaidliidule. Koosoleku poolt valiti ka üksmeelselt kõigi kolme sõpruslepinglase gaidmalevate esindajaks Üleilmlikku Gaidliidu Komiteesse Eesti peavanem gdr. E. Hünerson. Sõprusliidu Eesti sekretäriks valiti gdr. E. Kukk.

Esimese konkreetse Sõprusliidu sammuna võtab osa eesti gaidide 30-ne liikmeline esindusrühm Kaunase lähedale peetavast Leedu gaidide suurlaagrist 12.—21. 1938.

III üleriiklik gaidjuhtide laager Mändjalal, Saaremaal.

Hei kivine Saaremaa, sin tore meil viibida, kus naeratab meriranna metsaga, kadakane karjamaa!

Hoogsalt kõlas see laul Mändjala liivaluuteil kajas Kuressaare lossiaia suurlõkkelgi, kus kontakt saarerahvaga näis nii lõpmatult tihe ning sõbralik, kostab nüüdki vist vahel igas kodumaa nurgas tuues mälestusi tollest kaugest huvitavast maast — Saaremaast.

Kolmas kord juba eesti gaidide ajaloos kogunesid gaidjuhid üle maa kümnepäevaseks õppelaagriks, mis tänu tublile laagrijuhatusel, kõige raskuste kiuste õnnestus hästi. Laagri juhatusesse kuulusid: vanem pr. M. Laurit, abivanem pr. E. Tuuling, juht gdr. L. Rootamm, abijuht gdr. S. Koost, sekretär gdr. S. Elken, kehakasvatuse juht gdr. H. Viljak, käskjalg, gd A. Lundre, majandusjuht pr. O. Toom, sanitar pr. H. Aru, arst dr. Normann. Olgu siinkohal veel kord avaldatud neile parim tänu.

Polnud just kerge ehitada üles laager Mändjala liivasele pinnale, mis tekitas vahete vahel isegi tuskat hoi tuiskliivasse chitatud trenid ei

Tallinna väike gaid annetab sv. ülemjuhataja kindral Laidonerile Saaremaale vabadusristi vendade päevale tulekul kimbu lilli ja ütleb temale Saaremaal laagris olivate poolt sooje tervitussõnu 1937. a. suvel.

tahtnud püsida ning lipuvarda püstitamine tegi muret. Nüüd tagantjärele tekib see kõik vaid lõbusa tuju — kui meenub näiteks, kuidas gaiderte kogu esinase kerge matkatek kangekaelselt ei soovinud leppida talle määratud kohaga ning harrastas ööseti kokkulangemist; samuti teineteisega hingesuguluses olevad Tallinna ja Valga rüütelgid, sest kui üks neist langes oli teine ka kohe pikali; või jälle Tartu all-laagri pagemine merekaldalt metsa enam kindlamale pinnale.

Meenub tuliuss katuselune, kus poeti diskussioone — kaitstud kõrvetava päikese eest Säälsamas ainus laagrisolev tool, millelt kuulsime skm. H. Haamerit kõnelemas looduse koolist, gdr. L. Jusket seletamas matkaseadusi, gdr. H. Viljakut käsitlemas pishellakeste küsimust. Kuulsime lugusi Saaremaa loodusest meri- ning vanemgaididest, metsast ning muust. Ning lõpuks leidis aset katse kõigi kolme järgu ulatuses.

Rahulikult läks ette määratud kava sõbralikus koostöös, kõlas laule, löödi rahvatantsugi haljal murul mängiti luuremänge, ning võisteldi. Kord isegi võeti ette orienteerumisjalutuskäik, milles võitjaks tulid Narva gaidid. Narvakad, need olid ilmunud see kord laagrisse suures koosseisus koos oma värskete gaidritega ning viisid ära ka eeskujuliku all-laagri lipu.

Mändjala mererand ning haruldast soolane külm merevesi aga võitis lõpulikult gaidjuhtide südamed ja sinna kiputi igal vabal hetkel — sääi demonstreeriti ka ujumisstiile ning vetelpäästmist.

Isegi päris trükitud ajaleht ilmub Saaremaa gaidjuhtide laagris!

Võru gaididest.

On möödunud jupikene aega, mil nägime viimati oma nime „Eesti Skaudis“, kuid nüüd oleme enda meelest küllalt tähtsad selleks, et pajatada endist. Suvi möödus meil töö ja laagerdamise tähe all, julgesime isegi maleva laagri korraldada, mis õnnestus hiilgavalt ja nüüd võime kõigile soovida, et julgus on pool võitu! Ka Saaremaal peetud ülerigilisest gaidjuhte laagrist võtsid osa 4 meie tüdrukut, eesotsas maleva juhiga, nagu alati! Oh, meid, Võru gaide, on saanud igale poole ja ka kohapeal on meid rohkesti! Uuel tegevusaastal on kujunenud maleva juhtkond järgmiseks: mal. van. pr. E. Raidsalu, abivan. pr. A. Raag, mal. juht Selma Kallus, abij. Alide Leiv, sekretär Helmi Nikkel, varahoidja pr. H. Sibul, I r. juht pr. Elfr. Olmet, II r. j. Selma Simson, III r. j. Senta Keerberg, IV r. j. Mara Vedo ja hellakeste juht Niina Jürima. Nii siis, maleva juhatus on endine, kuid rühmajuhtideks on uued „veteraanid“. Ka arvuliselt oleme palju kasvanud, nimelt on üle 30. juurdetuli ja igapäevaga näeb malev kasvavat. Praegune arvuline koosseis on suurim Võru Gaidide Maleva ajaloo. Oleme saavutanud ka oma tööga häid tulemusi, mida tähistavad kõikide maleva poolt ettevõetud ürituste õnnestumised. Oleme isegi suutnud asutada gaidide laulukoori, mille liikmeskonda kuulub üle 60 gaidi ja mis esineb esmakordselt 4. detsembril gaide ja skaute ühisel peol. Tulge kuulama, kui ei usu. Rõnga gaid.

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUIDE MALEVA PEASTAAP. VASTUTAVTOIMETAJA N. KANN, PEATOIMETAJA: L. KÄRSEN, TEGEVTOIMETAJAD: H. JÕE, J. KOKLA. TOIMETUSE LIKMED: R. TÕNURI, V. SUIGUSSAAR, R. ROOS, R. KÄRNER. TALITUSE JUHT: E. JÄGEL.

Üksiknumbri hind 20 senti. Aastakäik kr. 1.50. Ilmub aastas 8 numbrit. Toimetuse ja talituse aadress: Tallinn Vene tn. 26.

Ilumise kuupäev 11. detsember.

F-a P. Tamverk'i trükk Haapsalus.

Kummitemplite ja graveerimise tööstus

„PERFEKT“

Om. E. Blaufeldt

Uus aadress:

Tallinn, Vene tn. 13.

KÖNETRAAT 437-16.

Saatekulud väljaspool Tallinna võtab firma enda kanda

ILMUS SKAUDI TASKU

Kalender-käsiraamat 1938

VAJALIK IGALE SKAUDILE

HIND 50 SENTI

Tellimised :

Vene 26 Tallinn
nsm. R. KÄRNER

*Kõik Gaidid ja
Skandid üle Eesti!*

Tarvitavad:

kodudes, koosviibimistel, koldeõhtuil jne.

„Esto“ maitsevaid kvaliteet-saadusi

„Esto“

vorste,

sülte,

rulaade,

pasteete

j. n. e.

„Esto“ Puu-, aiavilja ja lihakonserve.

„Esto“

võileibu,

pirukaid,

saiu ja

leibu.

„Esto“ saadused on müügil
igal pool.

ÜHING „EESTI LIHAEKSPORT“
TALLINNA EKSPORTTAPAMAJA
Tartu mnt. 101, tel. 478-54, pk. 33.,
TALLINN.